

اطلاعیه مطبوعاتی

ایران: مدافعان حقوق بشر کرد به اعتصاب غذا ادامه می دهند!

۴ سپتامبر ۲۰۰۸

پاریس، ژنو- برنامه نظارت بر حمایت مدافعان حقوق بشر، به عنوان برنامه ای مشترک از "سازمان جهانی مبارزه با شکنجه" (OMCT) و "فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر" (FIDH) مراتب نگرانی شدید خود را درخصوص اعتصاب غذای چندین زندانی کرد، از جمله چندین مدافع حقوق بشر، که از تاریخ ۲۵ اوت ۲۰۰۸ آغاز شده اعلام می دارد. هدف آنان از این اعتصاب غذا، اعتراض به حبس و شرایطی است که در آن بسر می برند.

زندانیانی که دست به اعتصاب غذا زده اند، کرد هستند و اکثر آنان از مدافعان حقوق بشر محسوب می شوند:

- آقایان **عدنان حسن پور** و **عبدالوحد بوتیمار** (مشهور به هیوا)، دو روزنامه نگار کرد و از اعضای فعال جامعه مدنی ایران که در تاریخ ۱۶ ژوئیه ۲۰۰۷ به اعدام محکوم شدند.^۱
- آقای **محمد صدیق کبودوند**، روزنامه نگار و رییس انجمن دفاع از حقوق بشر کردستان (RMMK) که در اواخر ماه مه ۲۰۰۸ به ۱۰ سال زندان محکوم شده است.^۲
- خانم **هانا عبدی**، یکی از اعضای سازمان غیردولتی "آذرمهر" و یک عضو فعال در کمپین یک میلیون امضاء که در تاریخ ۱۸ ژوئن ۲۰۰۸ به پنج سال زندان محکوم شده است.^۳
- خانم **روناک صفارزاده**، به عنوان یکی دیگر از اعضای کمپین یک میلیون امضاء، از ۹ اکتبر ۲۰۰۷ در زندان بسر می برد.^۴
- آقای **مسعود کردپور**، یکی از مؤسسان بنیاد دموکراسی و حقوق بشر کردستان و یکی از فعالان جامعه مدنی که در زمینه حقوق بشر و مسایل زیست محیطی فعالیت می کند، از تاریخ ۲۵ اوت ۲۰۰۸ در زندان بسر می برد.^۵
- آقای **یاسر گلی**، دانشجوی کرد و فعال حقوق بشر که از ۹ اکتبر ۲۰۰۷ در زندان بسر می برد و مادر او، خانم **فاطمه گفتاری**، یکی از اعضای سازمان غیردولتی "آذرمهر" که اولین بار در تاریخ ۱۴ ژانویه ۲۰۰۸ دستگیر شد. ۴۰ روز پس از دستگیری خانم گفتاری، وثیقه ای معادل با ۱۵ میلیون تومان برای آزادی او مقرر گردید. او سپس متهم و شش ماه بعد به ۸ ماه زندان محکوم شد. این محکومیت سپس توسط دادگاه تجدیدنظر کردستان به سه ماه تقلیل یافت. او از تاریخ ۲۲ اوت ۲۰۰۸ حبس خود را آغاز کرده است.^۶

1 به گزارش سالانه برنامه نظارت در سال ۲۰۰۷ مراجعه کنید.

2 به گزارش سال ۲۰۰۷ و درخواست فوری برنامه نظارت به شماره IRN 003/0707/OBS 072.1 مراجعه کنید.

3 به گزارش سال ۲۰۰۷ و درخواست فوری برنامه نظارت به شماره IRN 013/1107/154.1 مراجعه کنید.

4 به گزارش سالانه برنامه نظارت در سال ۲۰۰۷ مراجعه کنید.

5 به درخواست فوری برنامه نظارت به شماره IRN 009/0808/OBS 138 مراجعه کنید.

6 آقای یاسر گلی درحال حاضر از بیماری قلبی رنج می برد و چندین بار به منظور درمان به بیمارستان منتقل شده است. او پس از تحمل ۳ ماه زندان، در تاریخ ۱۶ ژانویه ۲۰۰۸ به زندان مرکزی سنج منتقل گردید. او تا آن تاریخ امکان ملاقات با خانواده و بستگان خود را نداشت. اعضای خانواده وی همواره در تلاش بوده اند تا شرایط و مشکلات او را بر همگان مشخص کنند. پدر او، آقای صالح گلی، در تاریخ ۳۱ اکتبر ۲۰۰۷ در ارتباط با پرونده پسرش دستگیر شد. وثیقه آزادی او ۱۰ میلیون تومان مقرر گردید، ولی او متعاقباً آزاد شد.

- خانم زینب بایزیدی، یکی از اعضای کمپین یک میلیون امضاء در تاریخ ۷ ژوئیه ۲۰۰۸ دستگیر و روز ۱۰ اوت ۲۰۰۸ به چهار سال زندان محکوم گردید.^۷
- آقایان فرزاد کمانگر و علی حیدریان که هر دو پس از اتهام به همکاری با حزب کارگر کردستان (PKK) به اعدام محکوم شدند.^۸

این افراد که در زندان های متفاوت محبوس هستند نسبت به شرایط نامناسب حبس خود اعتراض دارند و از جمله عدم امکان ملاقات با وکیل مدافع و خانواده و دور نگاه داشته شدن از دیگر زندانیان. اینان همچنین اعتراض خود را نسبت به محاکمه های غیرقانونی شان اعلام می دارند.

برنامه نظارت مراتب نگرانی عمیق خود را نسبت به ادامه اعتصاب غذا توسط این مدافعان حقوق بشر که نشان دهنده شرایط نامناسب آنان در زندان است اعلام می دارد و از دولتمردان جمهوری اسلامی می خواهد که شرایط حبس این زندانیان را مطابق با عهدنامه های بین المللی ضمانت کنند.

به علاوه، برنامه نظارت از مقامات جمهوری اسلامی می خواهد که سلامت روحی و جسمانی تمامی این مدافعان حقوق بشر را که نام شان پیشتر ذکر گردید ضمانت کنند و آنان را هرچه سریعتر و بدون وضع هیچ گونه پیش شرطی آزاد سازند. کاملاً مشخص است که حبس آنان خودسرانه بوده و صرفاً به دلیل فعالیت های آنان در زمینه حقوق بشر بوده است. برنامه نظارت همچنین از دولتمردان جمهوری اسلامی می خواهد که امکان دسترسی بدون قید و شرط به وکیل، ملاقات با خانواده و بهره جستن از درمان پزشکی مورد نیاز را برای این مدافعان فراهم نمایند.

برنامه نظارت همچنین از دولتمردان جمهوری اسلامی می خواهد که به هرگونه اقدام تهدیدآمیز و آزاردهنده در قبال تمامی مدافعان حقوق بشر در ایران پایان دهند و براساس مواد اعلامیه مدافعان حقوق بشر، تصویب شده توسط مجمع عمومی سازمان ملل در ۹ دسامبر ۱۹۹۸، عمل کنند. به ویژه ماده اول آن که می گوید: "هر شخصی به صورت فردی یا گروهی این حق را دارد که در سطوح ملی و یا بین المللی اقدام به حمایت از حقوق بشر کند و آزادی های اصلی را تحقق بخشد" و همچنین ماده ۶ قسمت دوم که می گوید: "هر شخصی این حق را دارد (...) تا به شکلی آزادانه به افشاء، اشاعه یا نشر نظرات دیگران و اطلاعات مربوط به حقوق بشر و آزادی های اصلی اقدام کند". و همچنین ماده 12.2 که می گوید: "دولت باید کلیه تدابیر لازم را انجام دهد تا حمایت فردی و گروهی همه کس نسبت به خشونت، تهدید، اقدامات تلافی جویانه، فشار، تبعیض های منفی شخصی و یا قانونی و هرگونه اقدام مستبدانه دیگری، توسط مراجع ذیصلاح تضمین گردد".

برنامه نظارت مصرانه بر روی این حقیقت تأکید می کند که ایران با ارائه نامزدی خود در انتخابات شورای حقوق بشر سال ۲۰۰۶ متعهد شده "بالاترین سطح استانداردها را در ارتقاء و حمایت از مقوله حقوق بشر رعایت و حفظ کند". قابل ذکر است که ایران مصرانه روی این نکته تأکید نمود که "تلاش هایی را به طور مستمر در زمینه حفظ شئون انسانی و ارتقاء و حمایت از مقوله حقوق بشر و آزادی های اصلی انجام خواهد داد". برنامه نظارت به منظور اطمینان بخشیدن به واقعیت ادامه این تلاش ها، از جمهوری اسلامی ایران می خواهد تا براساس عهدنامه های بین المللی حقوق بشر عمل کند.

پاریس - ژنو، ۴ سپتامبر ۲۰۰۸

⁷ با توجه به قوانین ایران، یک متهم باید در مدت ۲۰ روز تقاضای تجدیدنظر کند و طی این ۲۰ روز هیچ محاکمه ای انجام نخواهد شد. خانم بایزیدی نسبت به محکومیت خود معترض شد و تقاضای تجدیدنظر کرد، ولی محکومیت دوم او تنها ۱۱ روز پس از صدور محکومیت اول صادر گردید. وکیل او به نمایندگی از او به دادگاه تجدیدنظر رفت، ولی به او اعلام شد که خانم بایزیدی شخصاً حضور یافته و تصمیمات لازم در این رابطه گرفته شده است.

⁸ به اطلاعیه مطبوعاتی مشترک فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر (FIDH) و جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران (LDDHI) به تاریخ ۴ مارس ۲۰۰۸ مراجعه کنید.